

Barraca 29007

Gelida

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Al Bosc de ca n'Oller, en una forta pendent.
Alçada: 390

Coordenades:

Latitud: 41.431
Longitud: 1.87995
UTM Est (X): 406418
UTM Nord (Y): 4587209

Classificació

Número de fitxa 08091 - 223
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII - XIX - XX
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Només s'hi pot accedir a prop per un sender. Després s'ha d'abandonar i caminar entre els matolls. La barraca està enrunada.

Protecció Legal
Tipus de protecció: Xarxa natura 2000
Europea – Atributs inspire: Natura 2000 – Àrea especial de protecció

Observacions protecció: Sòl de protecció Especial (P.E.I.N. de les Muntanyes de l'Ordal. Xarxa Natura 2000)
Sòl de Protecció Especial (Pla territorial Metropolità de Barcelona, Pla Director Territorial de l'Alt Penedès)
dv., 06/10/2006 - 12:00
Wikipedra, 29007

Data aprovació:
Número inventari
Generalitat i altres inventaris

Accés	Difícil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08090A005000270000ZA
Autoria de la fitxa	Gerard Panadés. INSITU SL
Data de registre de la fitxa:	dj., 23/05/2024 - 11:50

Descripció

Barraca de pedra seca de planta irregular. El seu estat d'enrunament fa difícil saber com eren la coberta, la llinda o els muntants. Sí que es pot endevinar que era de petites dimensions.

Actualment, està molt deteriorada, amb molta vegetació a l'accés, l'interior i l'exterior.

Història

La majoria de les cabanes o barraques de Gelida tenen relació amb el cultiu de la vinya. Aquest cultiu va ser predominant a tota la comarca fins que a finals del segle XIX hi va arribar la plaga de la fil·loxera i el va arrasar completament. No va ser fins uns anys més tard que es va trobar la solució d'empeltar ceps sobre arrels de cep americà o canviant de cultiu, però llavors ja s'havien abandonat i reparcel·lat les finques més inclinades i properes al bosc.

Les barraques que anaven relacionades amb aquest cultiu servien tant de magatzem d'eines com d'aixopluc i algunes, fins i tot, s'havien utilitzat per dormir-hi, sobretot les més allunyades del poble i de les masies. Les pedres que es feien servir per a la seva construcció provenien del desbrossament dels camps de cultiu.

Bibliografia

AAVV. (2002). *L'arquitectura dels oficis*. Pagès Editors.

Enllaços d'interès:

[Wikipèdia- Observatori del paisatge](#)

